

KURUKSHETRA vzw

Humanitaire hulp aan zieken, daklozen en vluchtelingen

Maatschappelijke zetel: Dorpstraat 54, 1785 Merchtem, +32 474 70 84 61 - h.rondou@gmail.com
www.Kurukshetra.be - FB Kurukshetra - ondernemingsnummer: 458.141.292 - RPR Brussel

Nieuwsbrief februari 2022

25 Jaar Kurukshetra 1996 - 2021

25 jaar verkoopstand op het Sfinxfestival

Beste Vrienden van Kurukshetra vzw

We zijn intussen, opnieuw sterk gehinderd door het coronavirus, 2022 binnengestapt.

We hopen dat het voor jullie allemaal een prachtig jaar wordt, waarbij iedereen vrij blijft van enige virusgevolgen. We kijken voor Kurukshetra uit naar een jaar waarin de "verkoop van onze goederen" en de "Indische maaltijd" weer ongedwongen kunnen verlopen.

In 2021 hebben we gelukkig toch "in between" een Indische maaltijd in Ternat kunnen organiseren. De opkomst was geweldig en wij zijn jullie dan ook erg dankbaar dat jullie ons daarbij en ook op andere fronten blijven steunen.

2021 was ook het jaar van het 25-jarig bestaan van Kurukshetra vzw, een mijlpaal waar we in deze Nieuwsbrief graag bij stilstaan.

Julie vinden in deze brief, in vogelvlucht, een kort overzicht van de geschiedenis van de vzw en de ontwikkelingen binnen de door ons gesteunde projecten.

Wij wensen jullie daarbij veel lees- en kijkplezier en wij hopen jullie weer "fysiek" in dit nieuwe jaar te kunnen ontmoeten.

Met zeer vriendelijke groet,
Lisbeth Liebermann, voorzitter

Vorbereiding Indische maaltijd

Bij de leprapatiënten

Medische hulp in de bergdorpen

25 jaar... mét prehistorie

De hechte relatie tussen KKM in India en onze vzw Kurukshetra vierde haar zilveren jubileum. Maar ze heeft een voorgeschiedenis, een prille 'vrijage' die jaren verder teruggaat in de tijd.

In 1991 trokken Hélène, Milou en Hugo naar Sivana-dashram in Rishikesh om er bij de grote swamis van toen les te volgen. Maar ze ontmoetten ook Pierre, en bezochten met hem de melaatsengemeenschap Brahmapuri.

Een feest voor het hart en de ogen. Lachende, fiere bewoners toonden hun prachtige werk en technieken. Een atelier met het gebinte propvol katoenstrengen in de mooiste kleuren, met eindeloze 'dégradés' door het verloop van de kleurbaden. Rijen weefgetouwen, activiteit alom. Duurzame technieken (dertig jaar geleden!): zonnepanelen, gasvuren gestookt op

het methaangas van de koeienmest. We waren zo in de wolken dat we plannen smeedden om hun werk in te voeren en in onze yogagroepen te verkopen: geen liefdadigheid, maar een echte commerciële relatie: de droom van Pierre. En de eerste pakjes begonnen aan te komen: per post, stiekem gespreid over verschillende adressen. Of al eens een grotere zending, af te halen in het Brusselse Tour en Taxis, waar de ijverige douane die verdachte jute pakken soms (te) diep opensneed, zodat we al eens de bovenste handdoekjes of pennenzakjes in twee helften vonden...

Later begonnen Liesbeth en Myriam met regelmaat Pierre en zijn vrienden te bezoeken. Een hechte vriendschap ontstond. Producten werden gekeurd en gekozen, het handeltje werd een echte handel. Een vzw werd een noodzaak, de rest is (een mooie) geschiedenis.

Hugo Boon

Nani Ma had een kleine ashram langs de Ganges, die in 2012 volledig vernietigd werd door een overstroming. Nan Ma verhuisde dan naar Rishikesh en richtte er een hospitaal op voor kankerpatiënten.

Jannie Koster, een Nederlandse verpleegkundige, kreeg na een kort verblijf in de Sivananda Ashram in Rishikesh, een kamer in de verbandpost in Laxmanjhula. Ze bouwde deze post om tot een "thuis" voor daklozen: Sivananda Home. Momenteel verblijven er een 60-tal mensen met diverse fysieke en mentale problemen.

Kuru Kshetr Mandal Handweaving (K.K.M.) Toen en Nu

2021 was het jaar van twee jubileums:

1971 – 2021, 50 jaar K.K.M. in India

1996 – 2021, 25 jaar Kurukshetra in België

Het uitgelezen moment om ons te verheugen over zoveel jaren samenwerking met het rehabilitatieproject voor leprapatiënten in Uttarakhand – Noord-India.

In 1996 beschrijft Agnes Kunze in haar jaarverslag hoe leprapatiënten, elk met hun pijnlijk verhaal, zich 25 jaar voordien verenigden en besloten om samen verder te gaan. Op dat ogenblik zijn er 282 bewoners en meer dan 30 kinderen in 5 verschillende groepen van de coöperatieve. Ze verwerken 8.130 kg ruwe katoen tot kleurige weefwerken.

Agnes Kunze en Pierre Reyniers, de bezielers van K.K.M., zijn erin geslaagd om met dit project hun visie vorm te geven. Met hulp van vrijwilligers uit binnen- en buitenland is er een plek ontstaan waar leprapatiënten voor elkaar zorgen, een inkomen verwerven uit hun werk in de weefateliers en bovenal hun menselijke waardigheid terugvinden.

Gezondheidszorg (stabiliseren van de melaatsheid, maar ook bestrijden van de vele begeleidende kwalen), emancipatie van de geïsoleerde lepralijders en van de vrouwen, opvoeding van de kinderen, respect voor het milieu en democratisch bestuur zijn de pijlers waarop K.K.M. rust.

Wij waren toen diep onder de indruk, nederig en enthousiast, na de ontmoeting met de melaatsen en met Agnes en Pierre. Dit leidt op 6 april 1996 tot de oprichting van Kurukshetra vzw in België.

KKM weefatelier

We worden (handels)partners van dit mooie project door de weefwerken aan te kopen en ze in België en Nederland te verkopen.

Agnes overlijdt in november 1998 en Pierre neemt een immense taak op zich. De bewoners van de melaatsendorpen worden ouder en de productie van weefwerken neemt stillaan af, de digitalisering van de bankwereld en overheidsdiensten gaat snel. Als Pierre, na een korte ziekte, op 20 januari 2019 overlijdt, is de verslagenheid en ontreddeering groot.

In 2021 klaart , ondanks de corona-epidemie, de hemel echter op. De raad van bestuur van K.K.M. (hoofdzakelijk leprapatiënten) besluit om samen te werken met Manju Lawrence en de zustervereniging AKS. Manju is dochter van een melaatse ouder, opgegroeid in de gemeenschap en afgestudeerd in humane wetenschappen. Zij kent als geen ander de fysieke en mentale bekommernissen van de melaatsen en is een ervaren communicator.

Het aantal inwoners is ondertussen gedaald tot 99. De weefactiviteiten zijn gestopt omwille van de hoge leeftijd van de bewoners. Wie een beetje wenst te werken, helpt in de nieuw opgestarte paddenstoelen- of gemberkwekerij of stikt tassen en kussentjes met stoffen uit de opslagplaats.

De zorgen voor gezondheid en welzijn van de bewoners nemen nu de belangrijkste plaats in. Gelukkig heeft de overheid melaatsheid ondertussen erkend als een handicap en wordt er een toelage in verhouding tot de handicap toegekend.

Voor iedereen die een stukje meeliep op het pad van de melaatsen is er heel grote dankbaarheid, en de stille hoop dat de vriendschap zonder grenzen nooit stopt.

Met Pierre Reyniers

Swami Premananda bij de inhuldiging van het hospitaal.
'Met dank aan de NGO Kurukshetra' (in het Hindi).

"I had a dream....."

In 1992 vond er in de streek van Uttarkashi een hevige aardbeving plaats. Er waren honderden doden. In het dichtbijgelegen en hard getroffen Ganeshpur bevond zich toen een kleine Sivananda ashram, onder leiding van swami Premananda. Hij nam onmiddellijk een reeks weeskinderen onder zijn hoede en zette een eerste hulppost op in twee onderkomen kamers, en dit met een minimum aan voorzieningen.

De aardbeving veroorzaakte echter ook een beving in het sociale bewustzijn van de Sivananda gemeenschap internationaal. Hulp werd geboden, geld ingezameld, mensen werden geholpen.

En swami Premananda had gedroomd... Hij droomde dat er op een stralende dag een vogel over de ashram vloog en neerstreek op een tak. De vogel vertrok na een tijd terug, maar liet een gouden ei achter. Het was de kiem van zijn verlangen om de noden van de bergbewoners te lenigen.

Ook bij Kurukshetra werd deze roep gehoord. Nadat onze kleine vereniging een belangrijke bijdrage gaf aan het Sivananda hospitaal in Pattamadai, de geboorteplaats van swami Sivananda, werd het plan opgevat om de medische hulppost in Ganeshpur te renoveren of te vervangen door een ander gebouw. En, zoals dat gaat met dromen, nam de krachtige stroom ervan iedereen mee in een nieuw verhaal. De twee kamertjes werden een gans nieuw hospitaaltje: met een apotheek; en ziekenwagens voor medische hulp aan de bergdorpen; en een oogkliniek op een tweede verdieping; en een derde verdieping; en een ayurvedische kliniek; en een bloeiende werking...

Het blijft voor ieder van ons nog steeds een raadsel hoe we als Kurukshetra, vanaf 2011 tot nu, iets mee verwezenlijkt hebben wat we eerst onmogelijk achtten. Hoe een droom het hart van zovelen kan aanspreken, zodat wonderen geschieden.

Een wonder waar ieder van jullie op een of andere manier aan bijgedragen hebben, letterlijk bijna, want we dragen het allemaal samen.

25 jaar Kurukshetra: onze projecten

- **KKM melaatsenwerking:** 25 jaar steun door verkoop van de geweven stoffen, sponsoring, studiefinanciering enz.
- **Sivananda Home:** 20 jaar financiële steun aan het tehuis en hospitaal voor daklozen in Laxmanjhula
- **Ganeshpur:**
 - aankoop van een ziekenwagen en werkingskosten voor de medische hulp aan de bergdorpen
 - financiering van de bouw van het hospitaal en de oogkliniek en apparatuur
 - bijdrage oprichting van een ayurvedisch centrum
 - educatieve projecten en steun aan studenten
- **Kankerhospitaal van Nani Ma in Rishikesh:** financiële steun

Buiten India

- **Nepal:** steun aan een medisch project na de aardbeving in 2015
- **Libanon:** steun aan Syrische en Palestijnse vluchtelingenkampen
- **Palestina:** studiefinanciering in Gaza
- **België:** steun aan vluchtelingen sinds 2015: voedselbedeling, hulp bij noodsituaties enz.

Hulp aan Rozan. Ze volgt 4 jaar rechten aan de universiteit in Gaza.

Ayham, een Syrisch oorlogslachtoffer, kreeg een oogoperatie.

Voedselbedeling aan vluchtelingen aan het Noordstation

Kurukshetra vzw IBAN BE29 0012 8701 2164 - BIC GEBABEBB

Kurukshetra is aangesloten bij de Raad voor Internationale Samenwerking (RIS) in Dilbeek.